МІЖРЕГІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ УПРАВЛІННЯ ПЕРСОНАЛОМ

МАУП

ISSN 3083-6557 print

НАУКОВІ ПРАЦІ МАУП

Проблеми модернізації України

Випуск 1 (48), 2025

Київ
2025

УДК 330-339; 321.7; 159.9
М58

Схвалено Вченою радою Міжрегіональної Академії управління персоналом (протокол № 4 від 28.05.2025)

Редакційна колегія:
С. В. Храпатий (голова), д-р фіз.-мат. наук, проф.
І. А. Семенець-Орлова, д-р наук з держ. упр., проф.
Я. М. Раєвська, д-р психол. наук, проф.
С. О. Лисенко, д-р юрид. наук, проф.
А. І. Федосов, д-р мед. наук, проф.
М. І. Зубрицький, д-р. юрид. наук
О. М. Гордієнко, канд. техн. наук
В. І. Меджебель (*Чуєнко*), канд. юрид. наук
Л. М. Крива, канд. істор. наук
І. М. Капеліста (виконавчий редактор), канд. наук з держ. упр.
Є. Я. Черняк

Матеріали подано в авторській редакції.
Відповідальність за зміст та орфографію матеріалів несуть автори.

Міжрегіональна Академія управління персоналом.
М58 Наукові праці МАУП. Проблеми модернізації України / редкол.: С. В. Храпатий (голова) [та ін.]. Вип. 1 (48). Київ: Міжрегіональна Академія управління персоналом, 2025. 686 с. Бібліогр. в кінці ст.

У збірнику висвітлено матеріали X Міжнародної науково-практичної конференції "Розбудова інноваційних економіки, менеджменту та освіти в умовах нової соціальної реальності" (Київ, Міжрегіональна Академія управління персоналом, 20–22 травня 2025 р.).

Наведено тези доповідей учасників науково-практичної конференції МАУП з проблематики широкого кола аспектів процесу системної модернізації України.

Для науковців, громадсько-політичних діячів, студентів, а також усіх, хто цікавиться розвитком Української держави і світовим досвідом проведення модернізаційних процесів.

Видається з 2001 року.
Періодичність: 1 раз на квартал.
Засновник: *ПрАТ "ВНЗ "Міжрегіональна Академія управління персоналом".*
УДК 330-339; 321.7; 159.9

© Міжрегіональна Академія управління персоналом (МАУП), 2025

А. С. Слободенюк
Роль інноваційних бізнес-моделей у контексті забезпечення національної стійкості *187*

Г. О. Кузьменко, М. О. Сіпун
Інформаційна підтримка та цифрова як елемент сучасного публічного управління *189*

Г. О. Кузьменко, К. А. Смирнов
Теоретичні основи управлінської компетентності керівника дитячого будинку *191*

Г. О. Кузьменко, О. С. Грибовська
Формування управлінської компетентності в умовах соціальної нестабільності та воєнного стану *193*

А. О. Щербак
Методи та технології управління конфліктами як засіб підвищення ефективності управлінської діяльності державних службовців *195*

Г. О. Кузьменко, Д. В. Купрійчук
Сучасні підходи до професійної підготовки та підвищення кваліфікації керівників інтернатних закладів *196*

К. Б. Кравчук
Удосконалення системи професійного добору публічних службовців України *197*

Г. О. Кузьменко, М. О. Зінченко
Проблеми та виклики у забезпеченні безперервного професійного зростання персоналу *199*

А. І. Ковальчук, О. О. Корогодова
Фактори впливу на міжнародну конкурентоспроможність енергетичного сектору в умовах Індустрії 4.0 ..... *201*

Г. О. Кузьменко, О. А. Холкін
Вдосконалення забезпечення інформаційної безпеки та організації доступу до публічної інформації *204*

Л. С. Данилюк, І. А. Таран
Роль бренду роботодавця в управлінні людським капіталом будівельних підприємств *205*

О. М. Добродзій
Медичне страхування як чинник національної безпеки та стійкості *207*

Д. І. Кігічак
Вплив рівня середньої заробітної плати на ВВП України *209*

А. С. Макаренко
Вплив заробітної плати на споживчі витрати населення України: лінійна регресійна модель *212*

Г. О. КУЗЬМЕНКО
PhD, доцент, доцент кафедри публічного адміністрування
Навчально-наукового інституту управління, економіки та бізнесу МАУП

О. А. ХОЛКІН
здобувач другого (магістерського) рівня освіти
Навчально-наукового інституту управління, економіки та бізнесу МАУП

ВДОСКОНАЛЕННЯ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ІНФОРМАЦІЙНОЇ БЕЗПЕКИ ТА ОРГАНІЗАЦІЇ ДОСТУПУ ДО ПУБЛІЧНОЇ ІНФОРМАЦІЇ

Система інформаційної безпеки України стикається з численними викликами, вирішення яких вимагає комплексного підходу. Однією з головних загроз залишається інформаційна агресія, яка проявляється у поширенні дезінформації, маніпулюванні суспільною свідомістю, ослабленні довіри до державних інституцій та спробах дестабілізувати ситуацію в країні. Вплив деструктивної інформації на громадську думку, особливо через соціальні мережі та інші цифрові платформи, став ефективним інструментом для гібридних атак, які використовують зовнішні сили для досягнення власних геополітичних цілей. Маніпулятивні інформаційні кампанії мають довгострокові наслідки, оскільки створюють викривлене сприйняття реальності, що може призвести до соціальної напруги, поляризації суспільства та послаблення механізмів державного управління.

Одним із головних викликів кібербезпеки залишається протидія російській кіберагресії, яка спрямована на дестабілізацію ситуації в країні та підрив довіри до державних інституцій. Російські інформаційні атаки включають широкий спектр методів, включаючи поширення фейкових новин, втручання у виборчі процеси, дискредитацію українського військового та політичного керівництва, використання соціальних мереж для координації протестних рухів та поширення антиукраїнських наративів. Україна активно працює над розробкою механізмів протидії цим загрозам, у тому числі шляхом блокування деструктивних ресурсів, моніторингу медіапростору та впровадження заходів щодо підвищення медіаграмотності населення [1].

Одним із ефективних методів боротьби з інформаційними загрозами є стратегічні комунікації, які дозволяють державі формувати власні наративи протидії дезінформації. Важливою складовою стратегічних комунікацій є налагодження ефективної взаємодії державних органів, ЗМІ, громадянського суспільства та міжнародних партнерів. Це дозволить своєчасно виявляти та нейтралізувати загрози в інформаційному просторі, а також забезпечувати об'єктивне висвітлення подій, що відбуваються в Україні, на міжнародній арені.

Тому вдосконалення системи інформаційної безпеки потребує комплексного підходу, що включає розвиток законодавчої бази, зміцнення кібербезпеки, інтеграцію в міжнародний інформаційний простір, створення національних технологічних платформ та розробку ефективних механізмів протидії дезінформації. Лише за системного підходу та залучення всіх зацікавлених сторін Україна зможе забезпечити належ-

ний рівень інформаційної безпеки та ефективно захистити свої національні інтереси в цифровому середовищі.

Протидія загрозам в інформаційному просторі є одним із ключових завдань української влади, оскільки інформаційні атаки можуть критично вплинути на національну безпеку, політичну стабільність, економічний розвиток та міжнародний імідж країни. Одним із важливих кроків у цьому напрямку стало створення у 2015 році Міністерства інформаційної політики України. Ця структура взяла на себе завдання координації державної інформаційної політики, розробки стратегій інформаційної безпеки, протидії пропаганді та дезінформації, формування єдиного інформаційного простору. Міністерство працювало над розробкою концепції інформаційної безпеки в Україні, впровадженням механізмів протидії інформаційній агресії та створенням ефективної комунікаційної стратегії держави [2].

Важливу роль у забезпеченні інформаційної безпеки відіграє також Рада національної безпеки і оборони України. Розроблено низку документів, спрямованих на підвищення рівня захисту інформаційного простору, у тому числі рішення про заходи щодо вдосконалення реалізації державної політики у сфері інформаційної безпеки. Серед ключових напрямів діяльності — запровадження механізмів протидії дезінформації та психологічному впливу, блокування шкідливого контенту, посилення контролю за дотриманням інформаційного законодавства та проведення інформаційних кампаній для підвищення обізнаності населення.

Джерела

1. *Пічура В. Ю.* Система управління інформаційною безпекою в умовах невизначеності та впливу дестабілізуючих факторів: дис. 2021. URL: http://elar.khnu.km.ua/jspui/handle/123456789/10388
2. *Терещенко О.* Правові аспекти забезпечення національної безпеки в Україні. *Міжнародна та національна безпека: теоретичні та прикладні аспекти*. 2023. URL: https://doi.org/10.31733/17-03-2023-98-99

Л. С. ДАНИЛЮК

викладач кафедри економіки бізнесу
Навчально-наукового інституту управління, економіки та бізнесу МАУП
https://orcid.org/0000-0002-1661-8003

І. А. ТАРАН

здобувачка другого (магістерського) рівня вищої освіти, спеціальності 051 "Економіка" Навчально-наукового інституту управління, економіки та бізнесу МАУП

РОЛЬ БРЕНДУ РОБОТОДАВЦЯ В УПРАВЛІННІ ЛЮДСЬКИМ КАПІТАЛОМ БУДІВЕЛЬНИХ ПІДПРИЄМСТВ

У контексті зростаючої конкуренції на ринку праці та поглиблення демографічних і соціально-економічних трансформацій, бренд роботодавця набуває стратегічного значення як інструмент управління людським капіталом. Особливої актуаль-